

ਐਨਸੀ ਜੈਨ ਜੇ.

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਚਰਚ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ
ਅਤੇ ਹੋਰ, - ਜਵਾਬਦੇਹ।

1984 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਵੀਜ਼ਨ ਨੰ. 1547

7 ਨਵੰਬਰ 1988

ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ (1949 ਦਾ III)—ਸ. 13(3) (a) (i) (d) —
ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੇ employer ਦੁਆਰਾ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ —ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਨਿਰਧਾਰਤ—ਅਜਿਹੇ
ਕਰਮਚਾਰੀ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ—ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ—ਅਜਿਹੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਯੋਗਤਾ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1949 ਦੇ S. 13(3) (a) (i) (d) ਦੀ ਲਾਗੂ ਸਮਰੱਥਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਉਸ ਦੇ ਮਾਲਕ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਸਾਬਕਾ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਦੰਦਾਂ ਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਖਾਲੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਿਕ ਉਸ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਠੀਕ ਹੋਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੇ S. 13 (3)(a)(i)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇਹ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੈਰਾਥੀ ਮੰਨਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਸਿਰਫ਼ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਇਹ ਧਾਰਾ ਦੀ ਕੇਵਲ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਵਿਆਖਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਚੀਜ਼ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਸੈਕਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਬੇਲੋੜਾ ਬਣਾ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸੇ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ S. 13 I (3) ਐਕਟ ਦਾ (a) (i)(d) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(ਪੈਰਾ ੮)।

ਸ੍ਰੀ ਹਮਾਮ ਸਿੰਘ, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਲਈ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 15-5 ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਮਿਤੀ 3 ਮਈ, 1984, ਸ੍ਰੀ ਅਮਰਜੀਤ ਸਿੰਘ ਕਟਾਰੀ, ਕਿਰਾਇਆ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਮੋਗਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਿਤੀ. 31 ਮਾਰਚ, 1982 ਨੂੰ 2 ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗਤਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਮਰੇ ਹੋਏ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਪੱਤਰ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕੱਢਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੂੰ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ 30 ਦਿਨਾਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮਕਾਨ ਦਾ ਖਾਲੀ ਕਬਜ਼ਾ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾ ਸਕੇ। ਦਾਅਵਾ: ਬਿਨੈਕਾਰ, ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਚਰਚ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਟਰੱਸਟ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਇਹ ਅਰਜ਼ੀ ਆਪਣੇ ਅਟਾਰਨੀ ਡਬਲਯੂ. ਐੱਸ. ਥੀਫਿਲਸ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ। r ਸਾਈਟ ਪਲਾਨ ਵਿੱਚ ਲਾਲ ਰੰਗ ਵਿੱਚ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਅਹਾਤੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਕੱਢਣਾ ਸਾਬਕਾ. ਅਲ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸੀਮਿਤ: -

ਉੱਤਰ: ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਦੱਖਣ: ਬਿਨੈਕਾਰ।

ਪੂਰਬ: ਨਿੱਜੀ ਰਸਤਾ।

ਪੱਛਮ : ਸਾਲ 1969-70 ਦੀ ਜਮ੍ਹਾਂਬੰਦੀ ਅਨੁਸਾਰ ਖੇਵਟ ਨੰਬਰ 1477 ਖਤੂਨੀ ਨੰਬਰ 1827, ਖਸਰਾ ਨੰਬਰ 410-412-413 ਵਾਲੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ। ਸਾਬਕਾ A.4.

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਸ੍ਰੀ ਵਿਜੇ ਝਾਂਜੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਓ.ਪੀ.ਸਰਮਾ ਐਡਵੋਕੇਟ ਨਾਲ।

ਸਜੇ ਮਜੀਠੀਆ ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 1 ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ ਹਨ।

ਸ੍ਰੀ ਸੰਜੀਵ ਪੱਬੀ, ਐਡਵੋਕੇਟ, (ਲਗਾਏ ਗਏ) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 2 ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ

ਨਰੇਸ਼ ਚੰਦਰ ਜੈਨ, ਜੇ.

(1) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਹ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(i)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ 1949 (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ 'ਐਕਟ' ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸਵਾਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨ ਲਈ ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਬਿਆਨ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਰੀਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਲਈ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(2) ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਇੱਕ ਅਧਿਆਪਕ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਰਿਹਾ ਹੈ, ਉਹ ਧਾਰਾ 13 (3)(ਏ)(i)(ਦੇ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਹੈ। d) ਐਕਟ ਦਾ। ਇਹ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਜਿਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਸੀ, ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਵਿਵਾਦ ਵਿੱਚ ਜਗ੍ਹਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਰਜ਼ੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਕੈਟੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਟਿੱਪਣੀ ਨੂੰ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਕਿ ਸਵਾਲ ਵਿਚਲੇ ਅਹਾਤੇ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਹੋਣ ਅਤੇ ਬਿਨੈਕਾਰ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉਸ ਸਮੇਂ ਲਈ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਲਈ ਉਹ ਸੇਵਾ ਵਿਚ ਰਹੇਗਾ।"

ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਪੈਰੇ 5 ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਵਾਬ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

"ਪੈਰਾ 5 ਸਹੀ ਹੈ"

(3) ਇਹ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਸਹੀ ਸਵਾਲ ਜੋ ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਇੱਕ 'ਏਰਲਜ਼ਲੀ' ਕੌਣ ਹੈ?

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਚਰਚ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਟਰੱਸਟ
ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਨ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.)

ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣ ਦਿਓ, ਐਕਟ ਦੇ S. 13(3)(a)(i)(d) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਤੋਂ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਉਹ ਕਰਮਚਾਰੀ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਾਲ ਟਰੇਸਪਾਸਰ ਜਾਂ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਦੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਲੂਕ ਕਰਨ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕਰਕੇ ਆਮ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ ?

(4) ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸ੍ਰੀ ਵੀ.ਕੇ. ਝਾਂਜੀ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰਕ ਸੀ ਅਤੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੂੰ ਰੈਟ ਐਕਟ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਬੇਦਖਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਇਸ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਬੇਦਖਲ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਸਿਵਲ ਕੋਰਟ. ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਦੋ ਨਿਆਂਇਕ ਘੋਸ਼ਣਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਅਰਥਾਤ, ਐਲਬੀਐਮ ਲਾਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਡਨਲੋਪ ਰਬੜ ਕੰਪਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (1), ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਬੇਦੀ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਪਬਲਿਕ ਸਕੂਲ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2)।

(5) ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਮਾਲਕ ਦੇ ਵਕੀਲ ਸੱਜੇ ਮਜੀਠੀਆ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 (3) (ਏ) (ਆਈ) (ਡੀ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਅੱਗੇ ਮੇਰੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ ਏ.3 ਲਿਆਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਪਿਛਲੇ ਵਰਾਂਡੇ ਨੂੰ ਨੱਥੀ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ

ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਲਿਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਆਪਣੀ ਸੇਵਾਮੁਕਤੀ 'ਤੇ ਘਰ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਸਮੇਂ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਮੁਆਵਜ਼ੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਦੀਵਾਰ ਛੱਡ ਦੇਵੇਗਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੀ ਦਰਸਤ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋਵਾਂ ਧਿਰਾਂ ਨੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਮਕਾਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਪੱਤਰ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ A.2 ਦਾ ਸਟੀਕ ਸ਼ਬਦ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸੀ। ਨੇ ਲਿਖਿਆ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਆਪਣੀ ਜੁਆਇਨਿੰਗ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਸਕੂਲ ਦੇ ਪੂਰਵ-ਮੁਫਤ ਕਿਰਾਏ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਸੀ। ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋ ਨਿਆਂਇਕ ਫੈਸਲੇ ਜਿਵੇਂ ਕਿ 'ਤੇ ਪੱਕਾ ਭਰੋਸਾ ਰੱਖਿਆ ਹੈ। ਐਸ.ਐਸ. ਜੈਨ ਸਭਾ ਹਾਂਸੀ ਬਨਾਮ ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨਾ ਦੇਵੀ ਸ਼ਰਮਾ (3), ਅਤੇ ਕਰਮ ਚੰਦ ਬਾਪਰ ਅਤੇ ਬ੍ਰਦਰਜ਼ ਬਨਾਮ ਏ.ਬੀ. ਗੁਜਰਾਲ ਪ੍ਰਾਈਵੇਟ ਲਿਮਿਟਡ (4)।

(ii).

(6) ਪੱਖਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲਾਂ ਨੂੰ ਸੁਣਨ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਮਦਦ ਨਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਰਿਕਾਰਡ ਨੂੰ ਘੋਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਉਹੀ ਖਾਰਜ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ।

- (1) ਏਆਈਆਰ 1968 ਐਸਸੀ 175.
- (2) 1981 (2) RLR 571.
- (3) 1987 (2) RLR 160.
- (4) 1986 (2) CLJ (C&Cr.) 345.

(7) ਬਾਰ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਚਰਚਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a I)(i)(d) ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ: -

“ਸੈਕਸ਼ਨ 13(3)(ਏ) :- ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਲੈਣ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਹੁਕਮ ਲਈ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਕੰਟਰੋਲਰ ਨੂੰ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ: -

(1) ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਮਾਰਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਜੇਕਰ-

(a) ਤੋਂ (c)

(d); ਇਹ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ”

(8) ਮੇਰੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਕੋ-ਇਕ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਆਪਣੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ (ਕਰਮਚਾਰੀ) ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੇ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਹੈ। ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਕਿਰਾਏ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਜਾਂ ਅਦਾਇਗੀ ਨਾ ਕਰਨ ਨਾਲ ਵੀ ਕੋਈ ਫਰਕ ਨਹੀਂ ਪਵੇਗਾ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(1)(d) ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਕੋ-ਇਕ ਨਿਰਣਾਇਕ ਕਾਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਉਸ ਦੇ ਰੁਜ਼ਗਾਰਦਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਕਾਰਨ ਕੋਈ ਖਾਸ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਪਹਿਲੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਦੀ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਰਹਿਣਾ ਬੰਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਖਾਲੀ ਕਰਨੀ ਪਵੇਗੀ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਜ਼ਮੀਨ - ਮਾਲਕ ਧਾਰਾ 13(3) (3) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਰਜ਼ੀ ਦੇਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਵੇਗਾ। a) (i)(d) ਐਕਟ ਦਾ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਸਫਲਤਾਪੂਰਵਕ ਇਹ ਤਾਕੀਦ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਉਸ ਨੂੰ ਟਰੇਸਪਾਸਰ ਸਮਝਦੇ ਹੋਏ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਸਿਵਲ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਾਇਰ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਉਸਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਨਹੀਂ ਸੁਣਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਲਾਇਸੰਸਧਾਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕੇਵਲ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਇੱਕ ਮੁਕੱਦਮਾ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਯੋਗ ਹੈ। ਧਾਰਾ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਵਿੱਚ ਇਹੋ ਹੀ ਸ਼ੁੱਧ ਅਤੇ ਸਰਲ ਹੈ ਅਤੇ ਹੋਰ ਕੋਈ ਵਿਆਖਿਆ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੀ ਕੋਈ ਹੋਰ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਲਈ ਕੁਝ ਹੋਰ ਪੜ੍ਹਨ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਬਹੁਤ ਹੀ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦੇਵੇਗਾ ਅਤੇ ਉਸ ਵਸਤੂ ਨੂੰ ਹਰਾ ਦੇਵੇਗਾ ਜਿਸ ਲਈ ਧਾਰਾ 13(3) ਐਕਟ ਦਾ (a)(i) (d) ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਿਰਮਲ ਸਿੰਘ ਗਿੱਲ ਬਨਾਮ ਯੂਨਾਈਟਿਡ ਚਰਚ ਆਫ ਨਾਰਦਰਨ ਇੰਡੀਆ ਟਰੱਸਟ
ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (ਐਨ. ਸੀ. ਜੈਨ, ਜੇ.)

(9) ਕਰਮ ਚੰਦ ਬਾਪਰ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੈਰਾ) ਵਿੱਚ ਮਾਨਯੋਗ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ, 1956 ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ (ਅਸਥਾਈ ਪ੍ਰਬੰਧ) ਐਕਟ, 1950 ਦੇ ਸਮਾਨ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਬੇਦਖਲੀ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(g) ਦੀ ਸ਼ਬਦਾਵਲੀ ਜੋ ਕਿ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਪੂਰਬੀ ਪੰਜਾਬ ਸ਼ਹਿਰੀ ਕਿਰਾਇਆ ਪਾਬੰਦੀ ਐਕਟ, 1948 ਦੀ ਧਾਰਾ 13(3)(a)(i)(d) ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਮਾਨ ਹੈ।

ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਪ੍ਰੀਮਾਈਜ਼ ਕਿਰਾਏਦਾਰੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13(1)(g) : -

“ਕਿਸੇ ਵੀ ਹੋਰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਵੀ ਉਲਟ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਕਿਸੇ ਵੀ ਜਗ੍ਹਾ ਦੀ ਰਿਕਵਰੀ ਜਾਂ ਕਬਜ਼ੇ ਲਈ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਫਰਮਾਨ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਵੱਧ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਰਥਾਤ: -

- (a)
- (b)
- (c)
- (d)
- (e)
- (f) (ff)
- (g) ਜਿੱਥੇ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ ਰਿਹਾਇਸ਼ ਵਜੋਂ ਵਰਤਣ ਲਈ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਇਸ ਐਕਟ ਦੇ ਲਾਗੂ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸੇਵਾ ਜਾਂ ਰੁਜ਼ਗਾਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ।”

ਐਸ.ਐਸ. ਜੈਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਹਰਿਆਣਾ ਸ਼ਹਿਰੀ (ਕਰਾਏ ਅਤੇ ਬੇਦਖਲੀ ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1973 ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਕਰਮਚਾਰੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲ ਕਰਨ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜੋ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮਕਾਨ ਮਾਲਕ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਵਿੱਚ ਹੋਣਾ।

(10) ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਅਤੇ ਐਸ.ਐਸ. ਬੇਦੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਟੀਬੀਐਮ ਲਾਲ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਸਿਖਰਲੀ ਅਦਾਲਤ 'ਪਟੇਦਾਰ' ਅਤੇ 'ਲਾਇਸੈਂਸੀ' ਵਿਚਕਾਰ ਫਰਕ ਦੇ ਨੁਕਤੇ 'ਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਹੀ ਸੀ। ਐਸ.ਐਸ. ਬੇਦੀ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਾਰਾ 13 (3) (ਏ) ਦੀ ਸਬੰਧਤ ਧਾਰਾ ਨਾਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਨਹੀਂ ਸੀ।

ਐਕਟ ਦਾ (i)(d) ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਵਿਆਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਦੋਵੇਂ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਆਮ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਕੇ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਥੇ ਇਹ ਸ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਵੱਲੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਦਲੀਲ ਨਹੀਂ ਲਈ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਲਾਇਸੈਂਸੀ ਸੀ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਕਰਮ ਚੰਦ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਤੇ ਐਸਐਸ ਜੈਨ ਸਭਾ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪੀਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੂਜੇ ਦੋ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਨੁਪਾਤ, ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਉੱਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

ਉੱਪਰ ਦਰਜ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਇਹ ਰੀਵਿਜ਼ਨ ਪਟੀਸ਼ਨ ਅਸਫਲ ਹੋ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਖਰਚਿਆਂ ਦੇ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਨੂੰ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਰੇ ਹੋਏ ਸਥਾਨ ਨੂੰ ਖਾਲੀ ਕਰਨ ਲਈ ਤਿੰਨ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦਾ ਸਮਾਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਸ.ਸੀ. ਕੇ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ-ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣਾ ਕੇਵਲ ਮੁੱਕਦੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਜੇ. ਵੀ. ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ ਅਮਰਜੀਤ ਚੌਧਰੀ ਜੇ. ਜੇ.

ਜੀਵਨ ਦਾਸ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ

1985 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 3095

ਅਕਤੂਬਰ 31, 1988

ਪੰਜਾਬ ਸਿਵਲ ਸੇਵਾਵਾਂ, ਭਾਗ I, ਭਾਗ I (ਹਰਿਆਣਾ ਤੀਜੀ ਸੋਧ) ਨਿਯਮ, 1973— ਆਰ.ਐਲ. 2.5- ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ-ਅਜਿਹੀ ਤਾਰੀਖ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਲਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਨਿਯਮ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਿਆਦ-ਸੁਧਾਰ ਲਈ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੋਈ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ-ਅਜਿਹੀ ਮਿਆਦ ਦੀ ਸਮਾਪਤੀ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮੰਗੀ ਗਈ ਸੁਧਾਰ-ਅਜਿਹੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਲਈ ਫੋਰਮ .

ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨਿਕ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਉਪਾਅ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਸਿਵਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਨੂੰਨੀ ਉਪਾਅ ਅਜੇ ਵੀ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ, ਬੀਵੇਸ-ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਕੀ ਕਾਨੂੰਨ ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਸੀਐਸਆਰ ਅਤੇ ਪੀਐਫਆਰ ਸਿਵਲ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ . ਇੱਥੇ ਇਹ ਦੱਸਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਨਮ ਮਿਤੀ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲੀ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦੇਣ ਜਾਂ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ, ਜੋ ਕਿ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਵੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹੇ ਹੁੰਦੇ ਹਨ ਜਦੋਂ ਕਿਸੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ,

(ਪੈਰਾ 18),